

**GENERALITAT DE CATALUNYA
DEPARTAMENT DE TREBALL**

 Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

03 JUNY 2002

VAGA GENERAL DEL DIA 20 DE JUNY DE 2002

Hora 11..... minuts 35.....

Núm..... 31129.....

REGISTRE GENERAL D'ENTRADA

JOAN COSCUBIELA CONESA, amb DNI núm. 36.500.469, en qualitat de secretari general de la COMISSIÓ OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA (CCOO), amb domicili a aquest efecte a Barcelona 08003, Via Laietana, 16, 5è.

JOSÉ MARIA ALVAREZ SUAREZ, amb DNI núm. 10.568.738, en qualitat de secretari general de la UNIO GENERAL DE TREBALLADORS DE CATALUNYA (UGT), amb domicili a aquest efecte a Barcelona 08003, Rambla de Santa Mònica, 10.

Ambdós sotasignats, seguint el mandat dels organismes de representació i direcció dels seus dos sindicats, els dos més representatius en l'àmbit nacional de Catalunya, conforme a allò establert a l'art. 6 de la Llei Orgànica 11/1985, de 2 d'agost, davant d'aquesta Conselleria compareixem i, com millor sigui en Dret,

EXPOSEM:

Que, mitjançant el present escrit venim a comunicar a aquest organisme la convocatòria de VAGA GENERAL en tot l'àmbit territorial de Catalunya, afectant tots els treballadors i treballadores assalariats, funcionaris públics, personal estatutari i d'altre personal administratiu, de tots els sectors productius i de serveis (amb inclusió de les Administracions Públiques) per al proper dia 20 de juny del 2002, en tota la seva durada, amb les característiques que més endavant es determinaran.

Aquesta notificació, en el marc de l'exercici d'aquest dret fonamental contemplat a l'art. 28.2 del text constitucional i la doctrina del Tribunal Constitucional, així com en normes internacionals, configuradores dels

sistemes democràtics, com ara són el Pacte Internacional de les Nacions Unides sobre Drets Econòmics, Socials i Culturals de 1966 i la Carta Social Europea de 1961 i la Carta Comunitària de Drets Socials dels Treballadors de 1990, es realitza als efectes previstos en l'article 3.3 del Decret-Llei 17/1977, de 4 de març, de Relacions de Treball.

*** MOTIUS DE LA CONVOCATÒRIA.**

Els objectius d'aquesta convocatòria són:

- a) El rebuig i l'eliminació de les mesures comunicades per escrit, el passat 17 d'abril, pel Ministeri de Treball, i imposades pel Govern mitjançant el Reial decret llei 5/2002, de 24 de maig, que comporten un canvi profund de les prestacions per desocupació i una modificació substancial dels acomiadaments improcedents. Mesures antisocials i insolidàries que pretén portar a terme el Govern amb el suport dels empresaris.

- b) La millora del funcionament del sistema de protecció per desocupació i de la seva cobertura, i l'establiment de mesures per aconseguir l'objectiu de la plena ocupació, i contribuir així a la convergència real amb la Unió Europea, per la qual cosa es requereix l'obertura d'un procés de negociació que, de manera certa, contribueixi a aquests objectius.

Les mesures del Govern comporten:

- 1. Facilitar i abaratir l'acomiadament dels treballadors.**
- 2. Retallar els drets i prestacions dels treballadors.**
- 3. Expulsar del sistema, de manera arbitrària, els que reben alguna classe de protecció per desocupació.**
- 4. Canviar la naturalesa jurídica de la protecció per desocupació.**
- 5. Trencar el diàleg social i les vies de negociació.**
- 6. Optar per un model econòmic improductiu i injust.**
- 7. Qüestionar i retallar les competències de la Generalitat.**

1. Facilitar i abaratir l'acomiadament dels treballadors

Eliminar els salaris de tramitació corresponents al període transcorregut entre la data de l'acomiadament i la seva declaració d'improcedència només té com a objectiu abaratir l'acomiadament i facilitar la lliure decisió empresarial d'extingir unilateralment el contracte de treball, encara que l'acomiadament produït no s'ajusti a dret ni tingui causa justa.

Aquesta mesura desdibuixa la diferència entre els contractes indefinits i els temporals en eliminar en bona part les conseqüències derivades de la finalització del contracte en un cas i en l'altre. Desdibuixa, igualment, la diferència entre un acomiadament procedent i un altre d'improcedent; i trenca l'equilibri aconseguit en l'Acord interconfederal per a l'estabilitat en l'ocupació, firmat el 1997 per les organitzacions sindicals i les organitzacions empresarials.

Una mesura que perjudica de manera directa qualsevol treballador acomiadat de manera improcedent, que perd la indemnització complementària per salaris de tramitació que corresponen a un període de temps en què havia d'haver estat treballant, ja que el seu acomiadament va ser injust; perd les cotitzacions corresponents a aquest període, tant a la Seguretat Social com a l'atur, i amb això es redueix la base de càlcul per a les prestacions que, si escau, poguessin correspondre-li, i perd un temps que ara és computable als efectes de les prestacions socials.

2. Retallar els drets i prestacions dels treballadors

Les mesures del Govern produeixen modificacions negatives que deixen sense protecció per desocupació els qui són fixos discontinus en activitats i campanyes que es repeteixen en certes dates.

D'altra banda, el subsidi per feina eventual agrària deixa de ser un dret. Només es manté per als qui ja hi han accedit altres anys, però no per als qui hi poguessin ingressar per primera vegada. A canvi, s'estableix un nou sistema contributiu per als treballadors del camp per a tot l'Estat. Però atesa la precarietat laboral en el sector del camp, aquests treballadors i treballadores tindran molt difícil reunir les cotitzacions suficients per accedir-hi (un mínim de 360 dies).

A més a més, és discriminatori respecte al sistema general: per cada any de cotització, els treballadors del camp només tindran dret a 3 mesos de prestació, quan en el sistema general són 4 mesos, i tampoc no es podrà accedir al subsidi.

A les retallades esmentades, s'hi afegixen fortes limitacions per accedir a

la protecció per desocupació per als emigrants retornats o per als qui, a més de ser acomiadats, veuen com la indemnització percebuda per això els impedeix després accedir al subsidi, una cosa especialment dramàtica per als qui tenen més de 52 anys. Retallades en la possibilitat de capitalitzar en un pagament únic la protecció econòmica per desocupació, cosa que dificulta les possibilitats d'integració de les societats laborals a les cooperatives de treball associat o d'establir-se com a autònoms. I dificultats per als treballadors, sobretot per als que tinguin un contracte temporal, que veuran retardat el seu accés a la prestació durant el temps en què haguessin d'haver gaudit de vacances, penalitzant el treballador per incompliment d'una obligació empresarial.

3. Expulsar del sistema, de manera arbitrària, els que reben alguna classe de protecció per desocupació

Els beneficiaris de prestacions tindran l'obligació d'acceptar les ofertes de feina que el Servei Públic d'Ocupació consideri adequades, encara que no s'ajustin a la professió demanada, o el salari sigui inferior als anteriors, o calgui desplaçar-se fins a 30 km (sempre que no suposi més de 2 hores de viatge i no superi en despeses el 20 % del salari). I tot això encara que els contractes oferts siguin temporals i/o a temps parcial. Els qui estiguin cobrant el subsidi per a majors de 52 anys o la renda activa d'inserció es podran veure obligats a acceptar ofertes d'ocupació amb un baix salari, encara que segueixin rebent una part de la prestació mentre aquesta duri. Aquesta mesura beneficia l'empresari, aprofundeix en la precarietat laboral d'aquests treballadors i no resol els seus problemes d'ocupació.

4. Canviar la naturalesa jurídica de la protecció per desocupació

La conseqüència del conjunt de mesures descrites és que la protecció per desocupació canvia radicalment la seva naturalesa. Totes les prestacions, incloses les contributives, queden condicionades al fet que el treballador o treballadora firmi obligatòriament un «compromís d'activitat» amb el Servei Públic d'Ocupació. Les prestacions no es considerarien així un dret per haver treballat i cotitzat prèviament, que s'exercita en una situació no desitjada, sinó que es culpabilitzen les persones en atur per percebre allò per al qual han contribuït, com si estiguessin «defraudant» el conjunt de la societat. S'intenta passar d'un model basat en drets reconeguts per a cada treballador, i per tant exigibles per cadascun d'ells, a un model basat en la *concessió* administrativa, en què el treballador o treballadora sembla que no té cap dret.

5. Trencar el diàleg social i les vies de negociació

Lamentablement, tant pel contingut de les mesures com per la manera en què se'ns van presentar i imposar, el Govern renuncia amb això al camí del diàleg i de la negociació que sempre hem defensat i practicat les organitzacions sindicals davant de qualsevol canvi o reforma que afecti els drets laborals i socials. Trencar d'aquesta manera les vies de negociació que en els últims anys s'han anat desenvolupant per adoptar aquestes mesures, ens resulta incomprensible. Mentre que en distintes ocasions hem mostrat el valor del diàleg i la negociació per resoldre problemes i canalitzar la nostra economia en una direcció adequada, en la qual l'ocupació, la protecció i la igualtat contribueixen a enfortir el teixit productiu i a incorporar valor afegit, el document presentat pel Govern el passat dia 17 d'abril i el Reial decret llei signifiquen exactament el contrari.

Aquesta ruptura de concertació social per part del Govern, ja s'ha posat de manifest tant amb la Llei de la Qualitat de l'Ensenyament com amb els empleats públics.

La seva responsabilitat directa respecte a aquests últims l'hauria d'haver portat a complir sense excuses els acords firmats en el si de la Mesa General de Negociació de la Funció Pública. L'eficàcia dels acords i pactes aconseguits en les administracions públiques ha estat posada en entredit pel Govern. L'incompliment dels acords i la negativa a l'aplicació de clàusules de garantia salarial danyen seriosament la negociació en aquest àmbit i el poder adquisitiu dels empleats públics. D'aquí que sigui necessari reforçar la vinculació de la negociació col·lectiva en el cas dels empleats públics, assegurar la negociació dels increments salarials amb clàusules de garantia i resoldre els problemes específics de representació i negociació d'alguns col·lectius.

6. Optar per un model econòmic improductiu i injust

El document presentat pel Govern el passat dia 17 d'abril i el Reial decret llei signifiquen l'opció per una economia basada en la reducció dels costos laborals com a única via per a la competència, a la qual s'afegeix la reducció dels sistemes de protecció per considerar-los inadequats i costosos, i en què el valor que es confereix a la formació i a la qualificació resulta marginal.

No considerem convenient modificar l'actual sistema de la protecció a la desocupació en els termes decidits ni veiem motius per a això. El mateix Pla d'acció per a l'ocupació del regne d'Espanya 2002, elaborat pel Govern,

assenyala que *«en termes generals, el sistema espanyol de protecció social no engendra trampes de pobresa, ja que la prestació és clarament inferior al salari... Un treballador amb salari mitjà que queda en atur percep durant els primers mesos uns ingressos nets entorn del 72 % del seu salari net anterior (excepte en el sector agrari, en què la taxa de substitució és inferior a un 40 %)*». A més a més, tenint en compte que en aquest moment les cotitzacions per desocupació tenen un excedent d'uns 3.600 milions d'euros, mentre que al mateix temps hi ha un 43 % de persones en atur sense cap protecció, quina és la urgència i la necessitat de proposar fortes retallades en la prestació? Més aviat sembla que la nova reducció d'impostos anunciada pogués requerir assegurar-se aquest matalàs d'ingressos, una cosa que seria profundament injusta i intolerable.

En definitiva, més enllà d'aspectes concrets, les mesures semblen optar per un model de creixement econòmic que ens allunya en termes econòmics i socials de la convergència amb la Unió Europea, ens encamina cap a la perifèria i no cap al centre, a allò marginal i no a allò essencial, a mirar al passat i no al futur.

7. Qüestionar i retallar les competències de la Generalitat.

El document presentat pel Govern de l'Estat, envaeix competències de la Generalitat de Catalunya en referència a les polítiques actives d'ocupació, així com la seva integralitat i la corresponent capacitat d'organització del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya.

Per això, sol·licitem que s'eliminin les mesures adoptades i s'obri un procés de negociació que permeti millorar el funcionament i la cobertura de la protecció per desocupació, i l'adopció de mesures que facin possible aconseguir l'objectiu de la plena ocupació:

a) Sistema de protecció per desocupació

El nivell assistencial de la protecció per desocupació i la seva modalitat contributiva ha de ser més ampla i millorada. Igualment, cal crear un sistema de prestacions per desocupació per als treballadors agraris per compte d'altri, que equipari aquests treballadors amb els del Règim general i mantingui el subsidi per als treballadors eventuais, actuals i futurs, a Andalusia i a Extremadura. Per últim, cal delimitar millor les fonts de finançament de la protecció per desocupació.

La modalitat contributiva de la protecció per desocupació, integrant tots els treballadors, sigui quina sigui la modalitat del seu contracte, i adequar els períodes de carència a la situació de temporalitat de l'actual mercat de treball i ampliant l'accés a la prestació contributiva amb un període mínim de cotització de 180 dies.

De manera immediata s'haurien de flexibilitzar els requisits d'accés per generar dret al subsidi i estendre'l a les persones en atur amb responsabilitats familiars i a majors de 45 anys. A més a més, cal configurar com un subsidi més la renda activa d'inserció, de manera que sigui un dret personal i individual no subjecte a la discrecionalitat pressupostària i que inclogui el pagament de la cotització a la Seguretat Social per part de l'INEM.

b) Els serveis públics d'ocupació

El Sistema Nacional d'Ocupació ha de ser l'instrument de les administracions públiques per al desenvolupament dels principis constitucionals per aconseguir la plena ocupació, garantir la formació i l'adequació professional, i protegir en cas de desocupació per mitjà de les prestacions socials.

La política d'ocupació i el Sistema Nacional d'Ocupació han de garantir un conjunt de principis i de drets bàsics: el caràcter públic i gratuït dels serveis públics d'ocupació; la unitat del mercat de treball; la igualtat d'oportunitats; la lliure circulació dels demandants d'ocupació; la integració de les polítiques actives i de les prestacions econòmiques per desocupació; la participació i la representació dels agents socials en els òrgans de direcció i de gestió dels diferents serveis públics d'ocupació, i superar així els actuals drets d'informació i consulta.

El Sistema Nacional d'Ocupació ha d'estar integrat pel servei públic d'Ocupació estatal i els serveis públics d'ocupació autonòmics. Ambdós àmbits han de complir una triple funció: planificar i fixar objectius; coordinar i avaluar polítiques i entitats; oferir serveis per mitjà d'una gestió basada en el suport i acompanyament de la persona desocupada, en l'especialització de les polítiques actives, en l'atenció personalitzada, en el disseny compartit amb l'usuari d'itineraris d'inserció i en nivells d'intermediació més grans.

c) Les polítiques d'ocupació

En relació a l'ocupació, UGT i CCOO, en les aportacions realitzades per a la configuració dels plans nacionals d'acció per a l'ocupació (PNAE) dels últims dos anys, hem assenyalat com a objectius prioritaris els relatius a incrementar la participació de les dones en l'activitat laboral i en l'ocupació; reduir els nivells de desocupació entre les dones i els joves; millorar l'estabilitat i la seguretat de les ocupacions; augmentar els nivells d'escolarització, reduir la taxa de fracàs escolar, incrementar la participació de la població ocupada i desocupada en la formació professional; augmentar la inversió en investigació i desenvolupament i en la societat de la informació; garantir la igualtat d'oportunitats entre homes i dones i afavorir la inserció laboral dels col·lectius amb més dificultats per accedir a l'ocupació.

En concret, hem proposat augmentar la intensitat i l'eficàcia de les polítiques actives dirigides a les persones desocupades; generalitzar la formació permanent i establir una vinculació més estreta de la formació ocupacional amb l'ocupació; millorar l'eficàcia dels programes de l'INEM; desenvolupar serveis comunitaris i de proximitat, i establir com a prioritaris els dedicats a l'atenció de persones dependents; millorar la qualitat dels llocs de treball per reduir l'elevada temporalitat i la sinistralitat laboral; modernitzar l'organització del treball mitjançant la reducció i la reordenació del temps de treball, i reforçar la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, afavorint l'accés i la promoció de les dones a l'ocupació, combatent les discriminacions salarials i augmentant la xarxa d'infraestructures socials de suport.

*** AMBITS PERSONAL, TERRITORIAL I SECTORIAL AFECTATS PER LA CONVOCATORIA.**

La present convocatòria, com ja s'ha indicat, va adreçada a tots els treballadors i treballadores assalariats, funcionaris públics, personal estatutari i d'altre personal administratiu, de tots els sectors productius i de serveis (amb inclusió de les Administracions Públiques) que prestin el seu treball dins de l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

*** AMBIT TEMPORAL DE LA CONVOCATORIA.**

La vaga convocada ho és per a tot el dia 20 de juny del 2002 , i té una durada de 24 hores a partir de les 0 hores del dia 20.

En les empreses amb treball a torns continuats, la vaga començarà amb l'inici del torn de nit del dia 19 i finalitzarà amb la finalització del torn de tarda del dia 20 ; si el torn de tarda s'inicia el dia 20 i finalitza el dia 21 , la vaga es realitzarà durant tota la jornada de treball, si al menys el 50% de la jornada de treball es correspon amb el dia 20.

En aquelles empreses que per la naturalesa del seu procés productiu la jornada del dia 20 comenci abans de les 0 hores d'aquest dia, la vaga començarà amb l'inici d'aquesta jornada.

En el sector de la Premsa escrita diària, així com aquelles empreses que realitzen la seva impressió, la vaga es començarà a les 7 hores del dia 19 de juny i finalitzarà a les 7 hores del dia 20 de juny. En aquest sector, els treballadors d'administració podran acollir-se a la mateixa convocatòria de caràcter general del dia 20, sempre que la seva funció no estigui lligada a redacció o producció.

*** LEGITIMACIÓ DE LES ORGANITZACIONS CONVOCANTS.**

Les organitzacions sotasignades, convocants de la vaga tenen suficient legitimitat per a aquesta convocatòria, conforme a allò establert a l'art. 2.2 d) de la Llei Orgànica 11/1985, de 2 d'agost, així com a pronunciaments del Tribunal Constitucional, com ara la Sentència 11/1981, de 8 d'abril, en atorgar aquesta legitimitat a les organitzacions sindicals amb implantació en l'àmbit corresponent, aspecte complert amb escriure per ambdós sindicats signataris, atesa la seva condició de més representatius com s'ha indicat "ad supra".

*** LEGALITAT DE LES VAGUES REIVINDICATIVES DE CARÀCTER PROFESSIONAL.**

La convocatòria presentada - per les causes recollides més amunt - té uns obvis interessos "professionals" dels treballadors, en mostrar el seu rebuig davant una pèrdua tan ominosa dels seus drets laborals. Aquesta convocatòria és perfectament lícita, ja que el model constitucional vigent dóna aixopluc a aquest sistema de convocatòries, tal com ho ha estimat el Tribunal Constitucional en les seves Sentències 8/1981, i la més recent 36/1993.

*** LEGITIMITAT DE LA PRESENT COMUNICACIÓ.**

Aquesta comunicació, amb el valor legal ja preindicat, així com la notificació a l'organització empresarial més representativa de Catalunya, compleix tots els requisits exigits per l'art. 3.3 del Decret-Llei 17/1977 de 4 de març, sense necessitat de notificació individualitzada a cadascuna de les empreses o centres administratius afectats.

Cal recordar, en aquest sentit, la doctrina del Tribunal Constitucional reflectida en les sentències 13/1986, de 30 de gener i en la ja indicada 36/1993, de 8 de febrer.

*** COMITE DE VAGA.**

Als efectes previstos a l'article 5 del Decret-Llei 17/1977, de 4 de març, el Comitè de vaga estarà compost pels següents membres:

En representació de CC.OO.

Joan Coscubiela Conesa
Xesús Gonzalez López
Juan Manuel Tapia Rubio
Lluisa Montes Pérez
José Luis Moure Figueiras
Salvador López Pérez
Vicens Rocosa Girbau

En representació de UGT

Frederic Monell i Lloró
Carmen Rangil Ortega
Carlos Villalante Sirvent
Luis Gimenez Roda
Francesc Rocasalbas Corominas
Florentino Rodriguez García
Jordi Camallonga i Mateu

*** TERMINIS.**

La present comunicació compleix tots els terminis de preavis contemplats a l'article 3.3 i 3.4 de la norma reguladora esmentada.

*** GESTIONS REALITZADES PER LA SOLUCIÓ DEL CONFLICTE ORIGINARI DE LA CONVOCATÒRIA.**

Quant a les gestions realitzades per resoldre les diferències, hem d'assenyalar, amb caràcter general, que els sindicats hem plantejat nombroses iniciatives de negociació amb el Govern i els empresaris. Hem identificat els problemes del mercat laboral i de la protecció social, compartim els reptes a què ha de fer front el Govern i la societat en el seu conjunt, i ens hem implicat en la recerca de solucions a través de la negociació i de l'acord, quan aquest ha estat possible, tant amb les organitzacions empresarials com amb el mateix Govern.

També hem assenyalat problemes i reptes any rere any en elaborar i presentar les nostres pròpies propostes en el marc de les consultes per a l'elaboració dels plans nacionals d'acció per a l'ocupació, que des de 1997 el Govern espanyol té l'obligació de presentar a la Comissió Europea i que no han merescut la menor consideració per part del Govern.

De manera específica i en relació al Sistema de Protecció per Desocupació, des de 1998 venim presentant una proposta de reforma en què dèiem: «Necessàriament s'haurà d'abordar, amb temps suficient i dins d'un marc de negociació ampli, orientant el nostre objectiu cap a la racionalització del sistema actual i la consecució d'un model de finançament estable i suficient... Aquesta línia de treball implica el reforçament del nivell assistencial i de la modalitat contributiva, així com una millor delimitació de les fonts de finançament».

Aquesta proposta de millora de la protecció per desocupació va tornar a ser reiterada el 1999 durant l'elaboració dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 2000, així com recentment, el passat mes d'abril, quan presentàvem al Ministeri de Treball la nostra valoració i propostes per al PNAE 2002.

Quant a la reforma de la Llei bàsica d'ocupació, també vam ser els sindicats els qui vam prendre la iniciativa el 1997 de proposar, en el si del Consell

General de l'INEM, una negociació per establir els principis bàsics per a l'organització del Servei Públic d'Ocupació, en el marc de les transferències de les polítiques actives d'ocupació a les comunitats autònomes, definint les relacions, competències i intercanvi d'informació entre el servei estatal i els serveis autonòmics.

Des de llavors hem anat reclamant la reforma de la Llei bàsica d'ocupació en relació a l'acord aconseguit, perquè es dona la greu incongruència que, sense comptar amb un marc regulador estatal, 12 de les 17 comunitats autònomes existents ja han rebut les transferències i estan configurant lleis autonòmiques de serveis públics d'ocupació.

Totes aquestes propostes han estat mancades d'una veritable via de diàleg i negociació.

De manera específica, sobre les causes que motiven la vaga, hem de manifestar que els sindicats hem anat a totes les reunions que han estat fixades pel Govern, fins i tot sent reunions convocades de manera informal i sense que pugui parlar-se en cap cas d'una mesa de negociació. No és possible parlar de negociació quan el Govern ha evitat establir de comú acord l'objectiu perseguit amb els canvis; quan només ha pretès consultar les nostres opinions de cara a l'aplicació de mesures ja decidides i que no compartim; quan ens diu que es tracta de mesures que tiraran endavant amb independència que hi hagi hagut o no consens; quan ens comuniquen (sense cap justificació de la seva urgència) que havien de ser aprovades abans del proper estiu i que, per tant, i com a colofó, els terminis de consulta havien de ser breus. No és possible parlar de negociació quan no es respecten les formes més essencials i quan no es respecten les opinions de les parts que hi han de participar.

Aquesta conducta deixa patent que el Govern tenia prèviament adoptada la decisió de no negociar, ja que mentre es desenvolupava l'esmentat procés el Govern preparava projectes legislatius que articulaven les mesures que provoquen el nostre rebuig. Projectes amagats als sindicats però coneguts i debatuts en altres àmbits i que fins a la data s'han materialitzat en el Reial decret llei 5/2002.

Fins i tot sent conscients de la falta de voluntat negociadora del Govern, els sindicats hem procurat en tot moment l'obertura d'una autèntica negociació. Així ho hem fet constar en les reunions mantingudes tant amb el ministre de Treball, el passat 11 d'abril, com amb el secretari general d'Ocupació, els dies 17 i 29 d'abril i el dia 13 de maig. I igualment li va ser comunicada la nostra posició al president del Govern, en una carta enviada pels

secretaris generals de CCOO i UGT el dia 7 de maig. La resposta del Govern es va limitar a mantenir la seva decisió inicial com a inamovible sense aportar ni tan sols més precisions sobre les seves propostes, absolutament necessàries per conèixer-ne totes les seves conseqüències.

En definitiva, més que un procés negociador s'han dut a terme simples reunions de comunicació, en què la informació que se'ns donava era incompleta i no sempre ajustada a les disposicions que, al mateix temps, s'estaven elaborant pel Govern.

No obstant això, insistim en la nostra predisposició negociadora i instem el Govern de l' Estat Espanyol a iniciar sense més dilacions una veritable negociació sobre tots els aspectes que han quedat assenyalats, malgrat que el document que se'ns ha entregat el passat 17 d'abril i el Reial decret llei tanquen qualsevol possibilitat d'obrir un procés fluid de negociació, tal com ho vam fer saber al secretari general d'Ocupació en la reunió mantinguda el passat dia 29 del dit mes. Si fos cert que es desitja negociar, no hi ha cap altra alternativa que l'eliminació de les mesures contingudes en el Reial decret llei 5/2002 per facilitar que entre tots aconseguim un acord que realment permeti abordar els problemes que té la societat espanyola per acostar-se a la plena ocupació, de qualitat i amb drets, protegint a més a més millor els que estiguin, contra la seva voluntat, en situació de desocupació.

*** SERVEIS ESSENCIALS I SERVEIS MÍNIMS.**

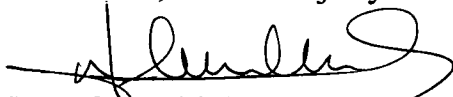
En temps i forma el Comitè de vaga procedirà a notificar la proposta que permeti assegurar la prestació dels SERVEIS ESSENCIALS a la comunitat, en els termes fixats pel Comitè de Llibertat Sindical de l'Organització Internacional del Treball.

En virtut de tot això,

S O L L I C I T E M :

Que tenint per presentat aquest escrit, es tingui per comunicada en temps i forma a l'autoritat laboral la decisió adoptada per CCOO i UGT de Catalunya de convocatòria de vaga legal pel proper dia 20 de juny del 2002.

Barcelona, a tres de juny del 2002

Joan Coscubiela Conesa
CCOO

José María Álvarez Suárez
UGT